

Nieuws Uit het Hart Van India

*Kostbaar is in de ogen des Heren de
dood van zijn gunstgenoten.*

Psalm 116:15

Op 27 augustus had John onze vrienden Solomon en Rashmi Dethe bezocht, die een kerk leiden niet ver van onze kerk in Bhilai. Rashmi Dethe profeteerde toen over John dat ze geen goed bericht voor hem had en dat zijn leven op deze aarde nog maar heel kort was en dat hij zakelijk alles in orde moest maken. Hetzelfde had ze vorig jaar december uitgesproken, maar dat had hij mij nooit verteld. Op 31 augustus is John vervolgens met onze assistent voorganger Rajkumar Rajput teruggekomen naar Pendra Road na eerst de zakelijke documenten van de stichting af te hebben geleverd bij de Kamer van Koophandel in Raipur. We zouden op 8 september onze 32 jarige trouwdag vieren, maar John belde onderweg met de boodschap dat hij zich had laten testen en positief voor Corona was. Dus werd ons feestje afgezegd. De volgende dag heb ik me laten testen en was ook positief. We moesten allebei voor 17 dagen in quarantaine in ons huis. We kregen medicijnen en hadden 38 graden koorts. Op 12 september had John in de morgen 40.5 koorts en was hij echt ziek. In de middag moest ik hem helpen lopen naar het toilet. Terug op ons bed zat hij even op en zei tegen Monika (zij is opgegroeid in het kinderruis en nu leidster): “Zie Monika ik vlieg in de lucht met twee engelen”. Ik schrok ervan want John had nog nooit een engel gezien. In de avond hebben we John in de zitkamer op bed gelegd. De koorts was weg maar hij had het koud. Hij heeft die nacht wat kunnen slapen. De volgende ochtend ging het ook wel met hem en sprak hij over vroeger met onze kokkin, terwijl ik lag te

slapen. In de middag lag hij zachtjes te bidden en sliep hij steeds even in. Hij kreeg problemen met ademen en zijn zus Sandhya ging naar de dokter en vroeg om zuurstof maar zijn pols was normaal dus dat kreeg hij niet. Rond vijf uur baden Monika en ik voor John en gaf ik hem slokjes water te drinken waarop hij zei, 'O Marja dat voelt zo goed'. Die avond ging John snel achteruit. Tegen onze bijbelschoolstudente Duwasha die hem ook verzorgde zei hij weer dat hij engelen zag. Later op de avond zei hij tegen mij dat onze jongens en meisjes (die hem verzorgden) moesten gaan slapen. Maar ze lieten John niet alleen. Hij zei dat hij niet begreep waarom ze zoveel van hem hielden en dat ze moesten gaan slapen, omdat hij niet alleen was omdat de engelen bij hem waren. Een tijdje later heb ik hem omhelsd en zei hem dat ik zo ontzettend veel van hem hield en dat hij me niet alleen moest laten, waarna hij me zachtjes met zijn hand over mijn rug streelde. Tegen het einde zei hij tegen de kinderen de Heer te volgen. Daarna lag hij een hele tijd rustig te bidden terwijl Duwasha en Sarika (één van onze jonge leidsters) over hem waakten. Net voor zijn dood zei hij tegen hen te gaan rusten want de engelen waren met hem. Om kwart over vijf in de ochtend kreeg John een zware hartaanval waar ik nog van getraumatiseerd ben. Sarika heeft geprobeerd hem te reanimeren en kwam hij even terug en zei 'Bloed van Jezus' waarna hij stierf. De dokter kwam kort daarop en gaf aan dat John van Corona was genezen en aan een hartaanval was overleden.

John had altijd tegen me gezegd dat hij nooit opgenomen wilde worden in een ziekenhuis en ik had hem dat moeten beloven. Toen John die laatste avond ernstig ziek werd wilden een aantal jong volwassenen die in het kinderruim zijn opgegroeid een ambulance sturen om John op te laten nemen in een goed ziekenhuis in Bilaspur. John wilde dat uiteindelijk wel. John is echter voordat de ambulance kwam, thuis ingeslapen. Gelukkig maar want anders hadden ze hem vanwege corona hoogstwaarschijnlijk in een massagraf geplaatst. Nu ligt hij begraven in het veld achter onze kerk. De begrafenis kon alleen vanaf de weg gevolgd worden. De

familieleden die uit Bhilai en Raipur waren gekomen en de vele kinderen uit het kinderkuis - die nu volwassen zijn en eigen gezinnetjes hebben - waren ook gekomen maar mochten het terrein niet betreden. Het hek van het terrein werd bewaakt door de politie. Daarom hadden we de kist van John zo voor het kinderkuis geplaatst dat het vanaf het hek zichtbaar was en ik sprak het woord met luide stem zodat de mensen op de weg achter het hek het goed konden horen. Het was ook op facebook te zien en is door 6577 mensen bekeken.

Een grote groep jongeren uit het kinderkuis is later toch over de muur van de burens onze campus binnengekomen en zij hebben nog een dienst bij Johns graf gehouden. Nu mag men het terrein weer betreden en elke dag komen mensen langs om het graf van John te bezoeken. We missen John heel erg in de campus. Hij was een man vol van de liefde en genade van God. John was zo geliefd dat de Hindoe en Moslim winkeliers in ons stadje allemaal huilden. Dat is heel bijzonder want John heeft nooit gecompromitteerd. Vele winkeliers hebben me gezegd dat ze altijd klaar zullen staan om me te helpen. Onze honden missen John ook en liggen hele dagen bij

het graf. Dat doet me denken aan Samuel Jawahar uit Zuid India die verleden jaar over John profeteerde dat hij een zegen was voor duizenden en duizenden mensen en zelfs voor dieren. Dat is zo waar! De mensen in India zeiden altijd tegen mij dat John als Jezus was. Vanaf zijn vierde jaar liep hij met de bijbel onder zijn arm en op de leeftijd van 11 had hij al de hele bijbel gelezen. Toen hij 14 jaar was stond hij op het kruispunt van onze plaats op een stoel het evangelie te brengen. In klas 9 zat hij in een boom de bijbel te lezen en te bidden terwijl de andere kinderen op het schoolplein speelden. Het hoofd van de school noemde hem priestertje. Hij bracht één van de jongens uit zijn klas tot de Heer. De hele familie van deze jongen kwam hierdoor tot de Heer en velen van hen dienen de Heer in India en in het buitenland. John kende de hele bijbel uit zijn hoofd en ik had nooit een concordantie nodig. Hij kende tien talen en kon mij zelfs uit het Nederlands vertalen. John had net zijn 55 jarig jubileum (van zijn bediening/ werk) gevierd en ik denk dat de Heer het genoeg had gevonden. Dag en nacht heeft hij de Heer gediend. Ik ben de Heer zo dankbaar dat hij mij waardig heeft bevonden 32 jaar lang de vrouw van John te hebben mogen zijn. Hij was een geweldige echtgenoot en een groot dienstknecht van God. De Heer heeft gegeven en de Heer heeft genomen. Geprezen zij zijn naam!

Nieuws van het bestuur

Het overlijden van John Satish George is voor ons allemaal een grote schok geweest. Het gemis is groot. De eerste weken na zijn overlijden heeft Marja samen met een aantal jong volwassenen die opgegroeid zijn in het kindershuis en een aantal jonge medewerkers van het kindershuis veel werk verzet om de stichting in India te kunnen laten continueren. Diverse zakelijke besluiten dienden te worden genomen. Zo heeft Shashi Prakash (zij was vorig jaar met John en Marja meegekomen naar Nederland om de sponsors te leren kennen) de taak en verantwoordelijkheden van John

overgenomen binnen het Indiase bestuur. Zij is nu benoemd tot voorzitter van de Elisabeth Children's Welfare Society zodat de financiële handelingen kunnen doorgaan. Shashi is in het kinderkuis opgegroeid en als maatschappelijk werkster werkzaam.

Op dit moment worden de dagelijkse taken geleid door Neetu Mala. Zij is een jonge vrouw die ook opgegroeid is in het kinderkuis. Zij is lerares aan een school en heeft daarnaast ook een schoonheidssalon. Ze heeft haar werk tijdelijk neergelegd en de dagelijkse leiding van de stichting op zich genomen. Zo heeft ze kunnen regelen dat de zonnepanelen, die op het dak een tijdje geleden stuk gemaakt zijn door de apen, spoedig weer vernieuwd worden. Zodat de boiler op het terrein weer zal functioneren en ze weer warm water hebben. Eind oktober is ze ook samen met Marja naar de stad Bhilai gereisd om te kijken hoe de activiteiten daar lopen. U zult begrijpen dat naast het verdriet er een hele zware taak ligt voor Marja om alles in goede banen te leiden. Wij vragen uw gebed hiervoor.

Ook politiek gezien is er veel aan het wijzigen in India. Recentelijk heeft de overheid besloten dat hulpverleningsorganisaties die geld uit het buitenland ontvangen 80% van de inkomsten moeten besteden aan onderwijs en slechts 20 % van de middelen mogen besteden aan andere activiteiten. Op dit moment wordt samen met de accountant in India gezien wat dit voor de activiteiten van de stichting betekent. Wij hopen dat we naast de activiteiten met de kinderen ook nog hulp mogen bieden aan de evangelisten en weduwen. Wij houden u hierover op de hoogte. Vooralsnog gaat die ondersteuning gewoon door.

Herdenkingsplaats in Pendra

Doordat John George besmet was met het corona virus, was het verplicht hem te begraven binnen 10 uur. En er was toestemming om hem te begraven op het terrein van het kinderkuis achter de kerk. Een aantal jongvolwassenen die in het kinderkuis is opgegroeid

hebben de handen ineen geslagen en hebben nu samen met de meeste kinderen die het kinderruist hebben verlaten en volwassen zijn, een inzamelactie gehouden om een grafsteen te kopen. Zij willen van de plek waar John is begraven een speciale herdenkingsplaats maken. Een plaats waar men tot rust kan komen, herinneringen kan ophalen en troost bij elkaar kan zoeken.

Bij het graf van John: Sudarshan, Sarika, Neetu en Monica

De oogst

Ondanks alle verdriet en roerige tijd gaan de activiteiten in en rond het kinderhuis door. Nu zijn de rijstvelden achter het kinderhuis klaar om geoogst te worden. Het lijkt een hele goede oogst te worden. De medewerkers en grote kinderen die op dit moment in het kinderhuis verblijven zijn deze laatste week van oktober volop aan het werken op het veld. John vond dit ook altijd prachtig om te zien.

Hartelijk dank

Namens Marja willen wij u danken voor de vele condoleance berichten die we hebben ontvangen via post, e-mail en het condoleanceregister op onze website. Heel hartelijk dank voor alle warme en bemoedigende woorden!

Kerstactie

Door de corona maatregelen zijn de kinderen nog steeds niet terug mogen komen naar het kinderhuis. Deze week komen de scholieren van klas 11 en 12 en nog enkele meisjes die een herexamen hebben naar het kinderhuis. Dit jaar worden de examens online afgelegd. De kinderen volgen de lessen online. De stichting geeft het schoolgeld, zodat de leraren toch hun salaris krijgen. De kinderen die in andere dorpen ver weg of in de stad Bhilai wonen krijgen ook een financiële ondersteuning van de stichting. In Pendra Road komen de kinderen wel naar de Elisabeth campus voor bijlessen, want de scholen zijn officieel gesloten.

We sluiten straks een turbulent jaar af, maar willen juist daarom toch weer een kerstactie houden, zodat we de kinderen en weduwen kunnen verrassen met een nieuwe trui/ vest voor de winterperiode die komt. John kon ook altijd genieten van de blijde gezichten wanneer er iets extra's werd uitgedeeld. Dus deze actie willen we van harte bij u aanbevelen!

COLOFON
Stichting Kinderen van India

Elisabeth Children's Home, Jyotipur, Pendra Road,
Bilaspur C.G. 495117, India
Tel: Marja: 00 91 7751 220458
e-mail: johnmarja@gmail.com
www.kinderenvanindia.nl

Voorzitter: Eljakim Heidema Tel: 0032-36444877

Secretaris: Eric Willemen

Albert Cuypstraat 30,2981 CA Ridderkerk. Tel: 0180-425749

Penningmeester: Astrid van Hoeve - Verhagen

Reeweg 39, 3342 AA H.I. Ambacht. Tel: 078-6813713

Sponsorprogramma: Christine Heidema - van Dijk

E-mail: admin@kinderenvanindia.nl

ING Bank:

IBAN NL93INGB0000659498 BIC INGBNL2A

ABN-AMRO Bank:

IBAN NL27ABNA0455756902

t.n.v. St. Kinderen van India te H.I. Ambacht.

Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel
te Rotterdam onder nummer 41131551

Uw giften zijn aftrekbaar voor de belasting.

Graag wil ik mij aanmelden voor:

- ☐ Het ontvangen van de folder met algemene informatie over de Stichting
- ☐ Het sponsoren van een Indiaas kind / bijbelschoolstudent / een evangelist/ weduwe (door kruisen wat u niet wilt).
- ☐ Graag willen wij de folder per E-mail ontvangen.

Naam :

Adres :

Postcode/Woonplaats:.....

Telefoonnummer: E-Mail Adres:.....

St. kinderen van India, p/a A. van Hoeve-Verhagen, Reeweg 39, 3342 AA
H.I. Ambacht